

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.: 20091006

3F Transport
for
A

mod

Dansk Erhverv Arbejdsgiver
for
Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening
for
Vig Taxi v/ Anders Skov Jensen

Sagen blev mundtligt forhandlet den 11. februar 2010 med højesteretsdommer Poul Søgaard som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, vognmand Anders Skov Jensen, næstformand 3F Holbæk-Odsherred Morten Kristiansen og chauffør Flemming Frederiksen.

Klager har nedlagt påstand om, at A tilkendes en efter Afskedigelsesnævnets skøn fastsat godtgørelse.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært en efter Afskedigelsesnævnets skøn fastsat mild godtgørelse.

Sagen angår afskedigelsen af A, som har været ansat i Vig Taxi siden den 1. februar 2008. A var under sin ansættelse primært beskæftiget med sygetransport samt skole- og handicapkørsel. Herudover kørte hun ind imellem almindelig taxa i weekenderne.

Den 3. juni 2009 blev A indkaldt til en samtale med vognmand Anders Skov Jensen, som herunder gav udtryk for utilfredshed med hendes adfærd. Blandt andet blev det påtalt, at hun ikke sagde goddag og farvel, når hun mødte arbejdsgiveren eller kolleger.

Arbejdsgiveren sendte den 4. juni 2009 en skrivelse til A, hvori det hedder:

”Som en følge af vores samtale den 03/06-2009 på mit kontor, hvor vi bl.a. drøftede din adfærd i Vig Taxi, skal jeg hermed opfordre dig til at denne adfærd bliver ændret til en mere venlig og positiv retning i fremtiden her hos Vig Taxi”.

Den 28. august 2009 modtog A en skriftlig advarsel som følge af, at hun havde haft et antal skader med minibussen, herunder senest en episode, hvor hun havde overset en ubetinget vigepligt. Det blev yderligere påtalt, at hun en enkelt gang havde sygemeldt sig for sent.

A blev den 4. september 2009 opsagt og fritstillet. Opsigelsen var begrundet i samarbejdsvanskeligheder, og der blev henvist til samtalen den 3. juni 2009 og skrivelsen af 4. juni 2009.

Klager gjorde gældende, at afskedigelsen var usaglig. Skrivelsen af 4. juni 2009 opfyldte ikke kravene til en skriftlig advarsel, og samarbejdsproblemerne var ikke omtalt i den skriftlige advarsel af 28. august 2009. Klager anførte endvidere, at afskedigelsen reelt var begrundet i, at A i sommeren 2009 havde rejst en fagretlig sag omhandlende mangler ved ansættelsesbeviset og spørgsmål om korrekt overenskomstmæssig løn.

Indklagede gjorde gældende, at afskedigelsen var sagligt begrundet. Skrivelsen af 4. juni 2009 må betragtes som en skriftlig advarsel, idet skrivelsen skal ses i sammenhæng med samtalen den 3. juni 2009, hvorefter det må have stået A klart, at arbejdsgiveren så med stor alvor på situationen, og at en manglende adfærdsændring ville kunne få ansættelsesretlige konsekvenser. Indklagede bestred, at afskedigelsen af A på nogen måde var begrundet i tidligere fagretlige sager mellem hende og virksomheden.

Der har ikke, mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet, kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Opsigelsen af A den 4. september 2009 var begrundet i samarbejdsvanskeligheder, og der blev samtidig henvist til samtalen den 3. juni 2009 og til virksomhedens skrivelse af 4. juni 2009 angående A's adfærd. Der er ikke under bevisførelsen for Nævnet påvist konkrete hændelser, hvor hun efter den 4. juni 2009 skulle have udvist en uacceptabel adfærd. Endvidere angiver den skriftlige advarsel af 28. august 2009 ikke, at der fortsat skulle være problemer med hendes adfærd, eller at der i øvrigt forelå samarbejdsvanskeligheder. Da der heller ikke for tiden efter advarslen af 28. august 2009 foreligger omstændigheder, som kunne berettige en afskedigelse, findes afskedigelsen af A ikke at være sagligt begrundet. Det bemærkes, at der efter bevisførelsen ikke er grundlag for at antage, at afskedigelsen af A skulle have sammenhæng med de fagretlige tvister, der har verseret mellem hende og virksomheden.

Virksomheden skal herefter betale A en godtgørelse, jf. Hovedaftalens § 4, stk. 3. Godtgørelsen fastsættes under de foreliggende omstændigheder, herunder hendes beskudne anciennitet, skønsmæssigt til 25.000 kr.

Indklagede skal betale opmandens honorar.

København, den 22. februar 2010

Poul Søgaard